

1891-05-07

SENDER

Johan Rohde

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Mentioned people:
Valdemar Kleis
Agnes Slott-Møller
Harald Slott-Møller
Johan Peter Wildenrath
Viggo Winkel
Kristian Zahrtmann
Lauritz Zeuthen

Archive:
Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

[øverst på siden, 'på hovedet' – afslutningen på brevet:]

Tak for den hyggelige Aften sidst.

Med venlig Hilsen

Deres Johan Rohde

Jeg er vist ikke i Byen i morgen,
men er der noget, saa vil jeg muligvis
faa et Brev, hvis De vil skrive mig til,
imorgen Aften

Rejser De virkelig til Berlin i næste Uge (jeg haaber da ikke De tager
Deres Kone med)? Jeg tror næppe, jeg faar Raad eller Tid til at tage
derned

Torsdag Aften. 7/5-91.

Kjære Ven!

Jeg er lige hjemkommen fra Lyngby,
hvor jeg blandt andet har haft Lejlighed til at
se den henrivende Landejendom, som jeg atter
maa gratulere Dem til, at De ikke blev
Ejer af. Jeg er endnu lidt ør i Hovedet
af en to-tre Mils Marschstur, saa De
maa undskylde mig, hvis jeg skulde blive
noget uklar — men De har jo bedt mig
om et hurtigt Svar, skjønt jeg egentlig
i Øjeblikket ikke ret véd, hvad jeg vil, maa
jeg jo parere Ordre —

Min Stilling er den: Jeg har hidtil levet af
mine Forældres Penge og vil rimeligvis i lang
Tid endnu blive nødt til at ty til dem.

— Mine Forældre har det saaledes, at de
kommer ud af det ved gennemført Økono-
mi — en lille Extravagance betales med
tilsvarende Indskrænkninger. Jeg selv har
efter at have betalt en Del Regninger

[2]

i disse Dage endnu en Gjæld hos Winkel,
Skrædder o.s.v. paa c. 700 Kr. — kan jeg
saa tillade mig en saadan Flothed som den
omtalte? Jeg véd det ikke. ?

Jeg har jo solgt mere end jeg kunde vente

og kan altsaa meget godt afse 100 Kroner
det er underligt ikke at give disse strax uden
Vrøvl til en fattig Ven, men kan jeg for-
svare det ligeoverfor mine Forældre, som maa
betænke sig paa at anvende langt mindre
Beløb paa ekstraordinære Ting.
Ja jeg véd virkelig ikke, hvad jeg skal.
Men Møllers trænger jo; og de maa hjælpes.
Han var for et Par Dage siden hos mig og laante
100 Kr og et Par Dage efter for at faa 50
paa ubestemt Tid): til jeg selv fik Brug
for dem, og det havde han sikkert ikke gjort
var det ikke nødvendigt, i højeste Grad nødvendigt.
Jeg talte igaar med Zeuthen om Sagen og
har selv tænkt mig, om man ikke kunde
bære sig ad paa den Maade, som jeg tror
man brugte, da man i sin Tid forærede
Galleriet Zahrtmanns to Billeder.¹

[3]

Nogle Malere skænkede nogle Billeder; disse
bortloddedes (vel at mærke ikke ved en større holdt
offentlig Bortlodning som den Wildenrathske i sin
Tid, men blant en meget lille intim Kred[s]; jeg
tror en halv Snese.) og for Betalingen købtes
Billederne. Det forekommer mig, at der i denne
Made ikke ligger noget stødende for de
paagjældende, og Venner af dem, som f Ex
jeg og andre, der ikke er i Besiddelse af store
Pengemidler, kunde ved et Studie eller mindre
Billede yde et passende Æquivalent.

— Dette med at den vindende skal lade som
om han køber Billedet synes mig altfor u-
praktisk; at den Komedie ikke skulde opdages
kan jeg umuligt tænke mig, især naar saa
mange er implicerede. Tror De f Ex
at Møllers hoppede paa, at Jul. Hertz
eller jeg virkelig havde købt Deres Billede.
Sandheden vilde De naturligvis faa at
vide.

Eller hvorledes har De tænkt Dem, at en

af os kunde være anonym; selvfølgelig vilde
Fru Møller forlange at vide, hvem der køber
hendes Billede. Det vilde jeg da gjøre i
hendes Sted.

Ja maaske mener jeg anderledes i morgen

[4]

naar jeg faar sovet – Det laa naturligvis
ogsaa meget nær for mig at bede min
Fader tage en Part; men naar man
nu i saa lang Tid har trukket Vexler
saa — — —

Men jeg ser sandsynligvis ud til Dem
paa Lørdag; imorgen er jeg ikke hjemme.

—

Med Hensyn til Udstillingen

1) Jeg har foreslaaet Kleis en Uge med nedsat
Betaling, men Kleis er ikke villig til at gaa
ind paa det, da han frygter for at Lokalerne
ere for smaa i saa Fald.

2) Kleis har derimod foreslaaet mig at holde
dem aaben til Indtægt for en fattig Kunstner,
men dette er jeg ikke stemt for, da vi jo ulyk-
keligvis har bestemt at tilbyde Charlottenborg Pengene.

Jeg mener nemlig at dette eventuelle store Offer
kunde ganske være forspilt, hvis vi undlod at
indbetale selv den allermindste Del af Nettoind-
tægten. Hvis vi tog den allermindste Del fra,
vilde der naturligvis blive lavet den Historie at
det tilbudte kun var Blaar i Øjnene, og at vi
naturligvis havde stukket meget mere til Side
o.s.v. Jeg synes det er en Nødvendighed at kunde
sige, at vi har tilbudt D dem hele Nettoindtægten.

[Fortsættes på side 1, øverst 'på hovedet']

¹ De omtalte billeder af Zahrtmann er "Dronning Sophie Amalies Død" (1882) og "Leonora Christina i Maribo Kloster" (1882). Malerierne blev doneret til Statens Museum for Kunst i 1884 på foranledning af en gruppe af Zahrtmanns kolleger, som mente, at han burde repræsenteres i samlingen. Det var de første værker af Zahrtmann der indlemmedes i Statens Museum for Kunsts samling.

i disse Dage anten en Gjæld hos Winkel,
Schæffer o. s. v. paa c. 700 Kr. — Kan jeg
saa tillad mig en saadan Flokkes som den
omtalte? Jeg vil det ikke.

Jeg har jo solgt mere end jeg kunde vente
og kan altsaa meget godt afse 100 Krone
der er indelagt ikke at give den stat uden
Vind til en fattig Kone, men kan jeg for
saa de begynder mine Foreleser, som man
betaler og paa et andet laeng mindre
Det vil udmærket sig.

Ja jeg vil nok ikke, men jeg skal.

Min Møllers Traupé jo, og de maa hjælpe
Aan en for et par Dage inden hos mig og laane
100 Kr. og et par Dage efter for at faa 50
paa ubestemt Tid: det jeg selv for mig
for dem, og der har de kun sikkert ikke gjort
me det ikke nødvendigt, i højeste Grad nødvendigt.

Jeg takke igen med Følelse om Tager. og
har selv tænkt mig, om man ikke kunde
paa og et par den Maade, som jeg har
min huse, da man i sin Tid forbered
Galleriet Fathmanns to Oplevelse.

Wg. Malere skændet nogle Billeder; den
der forkloddes (ul at make ick ut en større
effentlig Billedning som den Woldemar'ske; i
Tid men blant en meget liden anten Kert; i
kun en halv Ties.) og for Betalingen kjøbte
Billedene. Det forekommer mig, at der i den
maade ick ligge noget storsind for de
paa sig selv, og kun af Dem, som jeg
jeg og andre, der ick er i Besiddelse af store
Tingmøder, kunde ut et studium eller mindre
Billeder yd et passende Equivalent.

- Dette med at den mindste skal lade som
om hun kjede Billedet synes mig allige
praktisk; at den Komedie ick skulde opdyge
kun i minde tænke mig, især naar den
Mange er indflydd. For De jeg
at Møllers Hoppet paa, at Jul. Helt
eller i virkelighed havde gjort Dem Billed.
Sandheden vild De naturligvis paa at
vild.

Eller hvedes har De tænkt Dem at en
af os kunde være anonym; selvfølgelig vilde
for Møllers forlange at vild, men der gode
hendes Billeder. Det vilde jeg da gerne i
hendes Tid.

Ja maake mener i anderledes ind og

84
nuar jg juar soek. — Dit kan natuerlyk
open meyt nae for my at bede min
Fader tays en Dae; men nae man
mi i den lang Tied was trinkel Veler
den — — —

Men jg ^{der} Landrynteris is dit Den
den Loozy; imogen te jg iten Lijemmen.

Met Hensyn tis udstillingen

1) jg was forvalant Keis en Uge met meder
Betaling, men Keis is iten villy tis at gae
ind per de, de was jgptes for at Loozen
en for smaa i den Tied.

2) Keis was Orimert forvalant min at hore
den anden tis Indryt for en jathy Kunstner,
men dette is jg iten stand for, de is jg villy
kejsen was bestemt at tillygt Ghaebollenby Penge
jg menne menly at dette eventuelle stor Offer
keis de gauske ven forspilt, hies is indrod at
indbetale sel den allernidste De af Nettoind
teyten. Hies is toq den allernidste De for,
nied de natuerlyk hies lant den Heston at
det tilbrist een var Plaat i Gjinen, g at is
natuerlyk haard stahet meyt men tis Lide
en d. v. v. jg seges de i en Vindrynter at kan
sig, at is was tilbrist den helle Nettoindteyten.